

دیپلماسی علمی و مرجعیت علمی

در وزارت علوم، تحقیقات و فناوری اطاق فکر دیپلماسی علمی و مرجعیت علمی تشکیل شده است. مفهوم دیپلماسی روابط دوستانه بین کشورها است. دیپلماسی علمی، استفاده از همکاری‌های علمی بین کشورها برای رسیدگی به مشکلات مشترک و ایجاد مشارکت‌های سازنده بین‌المللی بر مبنای خرد، علم، نوآوری، فناوری برای مقابله با معضلات ملی و جهانی مانند تغییرات آب و هوا یا بیماری‌های همه‌گیر جهانی اختصاص دارد. لذا دیپلمات‌ها که راهکارهای برقراری روابط سیاسی بین کشورها را می‌دانند و دانشگران که با ریشه مشکلات علمی و فنی و اجتماعی آشنایی دارند شایسته است که با هم پیوند داشته باشند و از همدیگر بیاموزند تا زمینه را برای دیپلماسی علمی بهینه فراهم سازند. دیپلماسی علمی هنوز فاقد یک مسیر آموزشی رسمی است، لذا هم‌اکنون می‌باید فرصت را مغتنم شمرد و زمینه را برای همکاری‌های علمی و مهارتی بین‌الملل برنامه‌ریزی نمود تا جوامع از دانش و مهارت‌های همدیگر بهره‌مند شوند.

مرجعیت علمی به مفهوم سلطنت علمی است بدین معنی که دسترسی و استفاده بهینه از شبکه جهانی دانش است. کسی و یا کشوری می‌تواند علم را بهتر استفاده نماید که خود تولید کننده علم باشد. قدم اول کشورهای پیشرو در علم، گسترش مرزهای دانش است؛ سپس برحسب قابلیت علمی می‌توانند از شبکه جهانی دانش استفاده نمایند. به تعبیری اسطرلاب مرجعیت علمی، رصدخانه علمی است که جهان را دیده‌بانی می‌نماید. هرچه قابلیت بیشتر داشته باشد در عمق جهان بیشتر و بهتر غواصی انفس و افاق نموده و گوهرهای اصیل کشف می‌نماید. اساس مرجعیت علمی توانایی کشف‌های بزرگ و بکر است که نظریه‌های آن را منتشر می‌کند. **کشف و نشر گوهر اصلی دانش است.** اگر سلطنت علمی حاصل شود سایر امور کشور داری تسهیل و رفاه مردم تأمین خواهد شد، توانا بود هر که دانا بود.

ارتباط دیپلماسی علمی با مرجعیت علمی دو طرفه است هر کدام می‌تواند تقویت‌کننده و ترقی‌دهنده همدیگر باشند. البته شایان ذکر است که بی‌مایه فطیر است. این حرفها زده و یا نوشته می‌شود تا دولتمردان و بزرگان ملت از این مسیر آگاهی یابند و دست به عمل نیکو بزنند و توسعه علمی را پشتیبانی و زمان را تصرف نمایند و سرعت بخشیدن در این موضوع بهترین کار خیر است.

علی اکبر موسوی‌موحلی

سردبیر